

Отже, у період загрози фінансово-економічної кризи банківська система України має певний запас стійкості щодо капіталу, ліквідності, сформованих резервів на покриття ризиків за активними операціями. Даний запас стійкості може бути швидко використаний при умові не застосування механізми стабілізації. Стимулювання банківської системи може відбуватися за рахунок підвищення рівня капіталізації, ліквідності, платоспроможності банків, вдосконалення ризик-менеджменту та корпоративного управління, переходу на інноваційний шлях розвитку, вирішення питання щодо банків з державною участю, розроблення надійних систем раннього реагування з метою попередження банкрутства банків.

В сучасних умовах важливого значення набуває розробка ефективних інструментів забезпечення фінансової стабільності, включаючи ризик-менеджмент та нагляд. Все це є забезпеченням економічного зростання в Україні з урахуванням інтересів як суб'єктів господарювання реального сектору економіки так і банків задля оптимізації ризиків в їх діяльності.

Список використаних джерел

1. Національний банк України: Наглядова статистика станом на 01.01.2020. URL://bank.gov.ua/statistic/supervision-statist/data-supervision#4
2. Синки Дж. Мл.; Финансовый менеджмент в коммерческом банке и в индустрии финансовых услуг / Джозеф Синки мл.; пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 1018 с.
3. Миненко Л. М. Трансформація підходів до оцінки ризику банківської ліквідності. Ефективна економіка. 2020. № 1. – URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7573>

Садчикова І. В., к.е.н., доцент

Миненко О. О., здобувач вищої освіти гр. ФК-201

Національний університет "Чернігівська політехніка" (м. Чернігів, Україна)

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ РИНКОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

В умовах функціонування сучасної національної економіки ринкова інфраструктура посідає досить важливе місце, від рівня її розвитку залежить безліч економічних процесів та явищ. Належним чином організована ринкова інфраструктура здатна регулювати та мінімізувати наслідки проблем диспропорційного розвитку регіонів країни, структурувати та формувати підґрунтя для створення конкурентного середовища, яке буде значною мірою залучене до міжнародних інтеграційних процесів. Прямопропорційний вплив ринкова інфраструктура несе на успіх підприємств та бізнесу й задоволення потреб, що зумовлені рівнем узгодженості суб'єктів ринку, злагодженим, гнучким та своєчасним протіканням ринкових взаємовідносин, вільним переміщенням сировини, товарів і послуг, людських та інформаційних ресурсів [1, 2].

З розгалуженням й розширенням багатогранності та впливовості на державну економіку, інфраструктура ринку потребувала вивчення та опису її категорій й взаємозв'язків між ними. Різноманітні аспекти проблематики були висунуті на розгляд багатьма українськими та зарубіжними ученими. Вперше в економічну літературу поняття «інфраструктура» ввів американський учений П. Розенштейн-Родан та тлумачив його як сукупність певних умов, які забезпечують сприятливий розвиток приватних підприємств в основних галузях економіки та задоволення потреб всього населення. Про необхідність розвитку ринкової інфраструктури одним із перших висував твердження шведський економіст К. Віксель. П. Самуельсон вважав, що з розвитком ринкової інфраструктури

будуть покращуватись умови для ведення приватного підприємства й зміцняться економічні позиції підприємців. Інфраструктуру ринку як складну систему каналів, по яким відбувається перебіг ринкових ресурсів і які є чутливими до подразників, й проблеми її розвитку розглядав Р. Нурске. В українській економічній науці можна виділити праці Л. Кузьменко, І. Ковельської, І. Рекуненка, М. Коваленко, А. Ткача [2, 3].

Метою роботи є дослідження та узагальнення особливостей формування ринкової інфраструктури в Україні, її сутності й ролі в національній економіці, виокремлення головних проблем на основі опрацювання досліджень науковців, знайдених тенденцій й закономірностей [2, 3].

Ринкова інфраструктура – багатокомпонентна система, сутність якої складно вичерпно описати лише одним визначенням. Науковці трактують його по-різному, спираючись на власне бачення цієї складової економіки. Іноді думки співпадають, а іноді – різняться.

Так, С. В. Мочерний пропонує розглядати ринкову інфраструктуру як сукупність різноманітних інститутів та установ, які забезпечують рух грошей, цінних паперів, робочої, засобів виробництва, предметів споживання, послуг, інтелектуальної власності, валюти тощо. В працях науковців В. Базилевича, П. Беленького та А. Гальчинського сутність інфраструктуру визначена як сукупність допоміжних організацій, установ, посередників, чия діяльність спрямована на просування грошей, товарів, послуг, цінних паперів, робочої сили на різноманітних ринках [2, 3].

Елементами ринкової інфраструктури являються різноманітні організації, підприємства, установи, які забезпечують належне функціонування окремих ринків, а саме задовольняють потреби учасників ринкових взаємовідносин. Елементи ринкової інфраструктури систематизують й поділяють на три блоки (інфраструктури), залежно від виконуваних ними функцій: організаційно-технічний, фінансово-кредитний та науково-дослідницький [4]. Поелементний склад ринкової інфраструктури представлений на рис. 1.

Рисунок 1 – Складові елементи ринкової інфраструктури
 Джерело: побудовано автором на основі [4]

Інфраструктура ринку включає в себе й, відповідно, відображає діяльність багатьох економічних інститутів, процесів, які мають на меті максимальне стимулювання обігу фінансів, капіталу, ресурсів, інформації для задоволення суб'єктів ринків, проте, як будь-яка система, не є закритою і має певні вади, проблеми, які є актуальними та потребують вирішення.

Варто згадати термін «тіньова економіка», існування якого, очевидно, призвело до створення такого феномену як «тіньова інфраструктура», яка розвивається прямопропорційно з раніше зазначеним терміном. Держава не може ставитися до цього явища поблажливо й має контролювати, адже відбувається формування нелегальних інституцій та мереж.

За останні роки дуже часто розглядається питання модернізації складових ринкової інфраструктури. Пов'язана ця проблема з технологічною відсталістю економіки в деяких моментах, що гальмує і обмежує зростання економічного розвитку. Актуальними проблемами є відсутність врегульованої взаємодії між діючими суб'єктами ринкової інфраструктури, недостатня інноваційна активність наукових установ, низький рівень сприйняття інновацій виробничими підприємствами, низьке забезпечення мережі інфраструктури кадровими ресурсами та ін. [2, 5].

Функціонування ринкової інфраструктури є важливим чинником впливу на національну економіку. Рівень її розвитку несе значний вплив на темпи суспільного виробництва, інвестиційну привабливість, ефективність розподілу ресурсів, встановлює баланс попиту та пропозиції, регулює економічну диспропорційність регіонів, взаємовідносини суб'єктів ринку та багато іншого [2,3].

Список використаних джерел

1. Старостенко Г. Г., Сухина Я. С. Інфраструктура ринкової системи та її значення в розвитку економіки. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/01/208.pdf>
 2. Сімкі Л. Є. Ринкова інфраструктура: елементи та значення в ринковій економіці. URL: [https://ird.gov.ua/sep/sep20204\(144\)/sep20204\(144\)_003_SimkivL.pdf](https://ird.gov.ua/sep/sep20204(144)/sep20204(144)_003_SimkivL.pdf)
 3. Бойчик І. М. Ринкова інфраструктура: сутність та характеристика. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/sre_2013_3_9.pdf
 4. Елементи інфраструктури ринку та основні принципи їх функціонування. URL: https://pidru4niki.com/1056041241809/ekonomika/elementi_infrastrukturi_rinku_osnovni_principi_funktsionuvannya
 5. В. Ф. Савченко // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Економіка. - 2016. - Вип. 1(2). - С. 180-187. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuuec_2016_1%282%29_34
-